

Mál nr. 272/2013**M
og
vátryggingafélagi X v/ ábyrgðartryggingar hestaleigu.****Ágreiningur um bótaskyldu er maður féll af hestbaki í reiðtúr á vegum hestaleigu.****Gögn.**

137. Málskot, móttækið 12.8.2013, ásamt fylgigögnum.

138. Bréf X, dags. 9.9.2013.

139. Síðari athugasemdir málskotsaðila, dags. 11.9.2013.

Málsatvik.

Um hádegisbil 14.2.2012 fór M ásamt syni sínum og dóttur í reiðtúr á vegum hestaleigunnar A. M hafði ekki reynslu eða þekkingu á því að sitja á hestbaki. Hann fór á bak hesti sem A lagði til og á æfingasvæði innandyra var hann ásamt börnum sínum í um 20 mínútur látinn fara í gegnum átta tilteknar æfingar. Í ljós kom að M gekk illa að stjórna hestinum og að sögn M varð úr að leiðsögumaðurinn, starfsmaður A, tjóðraði hest M við sinn hest. Gekk svo leiðsögumaðurinn með báða hestana í taumi. Eftir um 45 mínútna ferð var snúið við til baka. Hugðist leiðsögumaðurinn þá setjast á bak hesti sínum. Við það fældist hesturinn og tók á stökk og fylgdi hestur M á eftir með þeim afleiðingum að M kastaðist af baki og lenti illa á hægri öxl. Hlaut M slæm áverka á öxlinni.

M telur A bera skaðabótaábyrgð á tjóni því sem hann hlaut við atvikið. Þannig hafi það verið röng og hættuleg aðferð sem leiðsögumaðurinn viðhafði að tjóðra hest M við sinn hest, M hafi verið settur í aðstæður sem hann réði engan veginn við sökum reynsluleysis með því að hafa verið settur á hest sem hafi verið styggur og lét illa að stjórn án þess að hafa fengið leiðbeiningar um hvað gera skyldi í aðstæðum eins og upp komu og að ekki hafi verið farið yfir nein öryggisatriði áður en lagt var af stað í ferðina. M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu A X. X hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Upplýsingar sem liggja fyrir í málinu byggjast aðallega á skýrslum M og börnum hans um málsatvik. Af skýrslum barna M verður ekki ráðið að leiðsögumaðurinn hafi tjóðrað hest M við sinn hest. Ekki liggur fyrir nein matsgerð, úttekt eða sérfræðiskýrsla af öðru tagi um þau atriði sem M telur að úrskæðis hafi farið. Ekki verður ráðið af gögnum málsins að leiðsögumanninum hafi orðið á þau mistök við meðferð hestanna í umræddri ferð eða átt þess kost áður en ferðin hófst að veita M leiðbeiningar sem hefðu getað komið í veg fyrir slysið. Verður að telja að óhappatilvik hafi fyrst og fremst ráðið því hversu hrapallega fór. Telst því ósannað miðað við fyrirbyggjandi gögn að A beri ábyrgð á líkamstjóni M. Hann á því ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá X.

Niðurstaða.

Líkamstjón M bætist ekki úr ábyrgðartryggingu A hjá X.

Reykjavík, 1. október 2013.

Póra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.